

насърдчи. Като види нѣкой отчаянъ, обезсърденъ той му казва: Махни обезсърдението отъ себе си! Ти си способенъ за велики работи. На художника казва: Хубави сж твоитѣ картини, но можешъ да рисувашъ още по-хубаво. На музиканта казва: Хубаво свиришъ, но още по-добре можешъ да свиришъ. Какво правятъ съвременнитѣ хора? Когато станатъ на 45 — 50 години, тѣ се обезсърдчаватъ и казватъ: Нашата работа се свърши вече. Каквото не можахме да постигнемъ въ този животъ, ще го оставимъ за другото прераждане. Не, тѣ трѣбва да работятъ сега, въ този животъ още, да свършатъ онази работа, която имъ е опредѣлена. Днешната работа не трѣбва да се отлага за утре. Оставите ли днешнитѣ работи за друго прераждане, нищо нѣма да излѣзе. За тази целъ първо ще се справите съ баба си, съ дѣдо си, като имъ кажете, че не искате да остарявате като тѣхъ. Ще работите върху себе си, да придобиете изкуството на змията, да събличате старитѣ си дрехи и да обличате нови. По този начинъ ще покажете на хората, че сте помазани. Ще хвърлите старата маска на баба си и на дѣдо си. Отъ старата дреха на вашата баба и на вашия дѣдо ще излѣзе единъ младъ, 33 годишенъ момъкъ. Който го види, ще каже: Ето помазаниятъ! Всѣки да си каже: Азъ мога да съблѣка старата дреха на баба си и на дѣдо си и на всички да покажа, че не съмъ старъ. Старата баба и стариятъ дѣдо едно знаятъ да говорятъ: Синко, и ти, като насъ, ще остарѣешъ, пари ще трѣбватъ, да има, кой да те гледа, да ти шета на старини. Вие трѣбва да имъ отговорите: На стари години ние ще шетаме на другитѣ. Остане ли тѣ да ни шетатъ, нашата работа е свършена. Ние сами ще си работимъ, сами ще си услужваме.

„Духътъ на Господа. Иеова е връхъ мене.“ Духътъ на Господа, това е Божественото въ човѣка. Христосъ казва: „Не дойдохъ да ми послужатъ, но да послужи.“ Затова и на васъ казвамъ: нека въ всички се яви желание да работите. Въ малкитѣ работи бждете възвишени и благородни. Дайте мѣсто на Духа, на възвишеното въ себе си, и ще видите, че благородното, възвишеното, което е вложено въ васъ първоначално още, ще почне да се развива. Преди две хиляди години още бѣше казано на младия човѣкъ, който искаше да придобие вѣчния животъ, да продаде имането си, да го раздаде на беднитѣ и тогава да посвети живота си на Бога. Сега азъ нѣма да повтарямъ сжщото, но ще кажа: